

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2218/85 af 2. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove, gryn og fine gryn af hvede eller rug . . . 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2219/85 af 2. august 1985 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter 5
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2221/85 af 29. juli 1985 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af basisk chromsulfat med oprindelse i Jugoslavien 12
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2222/85 af 31. juli 1985 om fastsættelse for produktionsåret 1985/86 af den minimumspris, der skal betales til producenterne for tomater, samt producentstøtten for produkter forarbejdet på basis af tomater 16
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2223/85 af 31. juli 1985 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for midlertidige foranstaltninger vedrørende producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater . . . 19
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 2224/85 af 2. august 1985 om suspension af forordning (EØF) nr. 1844/77 om ydelse ved licitation af en særlig støtte til skummetmælkspulver bestemt til andre dyr end unge kalve . . 24
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2225/85 af 2. august 1985 om ydelse af skønsmæssigt forudfastsat støtte til privat oplagring af hele kroppe, halve kroppe og bag- og forfjerdinger af voksne handyr i oksekødssektoren 25

(Fortsættes på omslagets anden side)

Indhold (fortsat)

- ★ **Kommissionens beslutning nr. 2226/85/EKSF af 31. juli 1985 om fastsættelse af ændrede reduktionssatser for tredje kvartal af 1985 i overensstemmelse med beslutning nr. 234/84/EKSF om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien 30**
- ★ **Kommissionens forordning (EØF) nr. 2227/85 af 1. august 1985 om ændring af forordning (EØF) nr. 2742/82 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af tørrede druer 31**
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2228/85 af 2. august 1985 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5 33
- ★ **Kommissionens forordning (EØF) nr. 2229/85 af 2. august 1985 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af surkirsebær 36**
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2230/85 af 2. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 37
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2231/85 af 2. august 1985 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris 38

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2218/85

af 2. august 1985

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2159/85⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %,

anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centalkurs, og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽⁶⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽⁷⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. august 1985;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2159/85 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 203 af 1. 8. 1985, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

		(ECU/ton)
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	108,42
10.01 B II	Hård hvede	169,43 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rug	108,30 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	103,90
10.04	Havre	80,84
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	89,69 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boghvede	0
10.07 B	Hirse	53,24 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorghum	107,20 ⁽⁴⁾
10.07 D I	Triticale	⁽⁷⁾
10.07 D II	Andre varer	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	164,79
11.01 B	Rugmel	164,62
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	275,70
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	177,97

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

⁽⁷⁾ Ved import af det under pos. 10.07 D I henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2219/85

af 2. august 1985

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2160/85⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på

disse valutaers centalkurs, og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽⁶⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽⁷⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. august 1985;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 203 af 1. 8. 1985, s. 11.⁽⁶⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2 august 1985 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/ton)			
		Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	2,40	2,40	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	0	0	0
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	3,83	3,83	6,00
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	2,04
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/ton)				
		Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 B	Brændt malt	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2220/85

af 22. juli 1985

om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 3 og 5, samt artikel 16, stk. 6, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og til andre bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om markedsordningerne, og hvis gennemførelse indebærer sikkerhedsstillelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 525/77 af 14. marts 1977 om indførelse af en producentstøtteordning for ananaskonserves⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1699/85⁽⁴⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 af 17. maj 1977 om en medansvarsafgift og om foranstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1302/85⁽⁶⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1462/84⁽⁸⁾, særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1485/85⁽¹⁰⁾, særlig artikel 3, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren⁽¹¹⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Talrige bestemmelser i Fællesskabets landbrugsforordninger kræver, at der stilles sikkerhed for betalingen af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes; erfaringerne har imidlertid vist, at dette krav i praksis fortolkes på vidt forskellig måde; for at undgå ulige konkurrencevilkår bør kravet derfor defineres mere udførligt;

især bør sikkerhedens form defineres;

i mange bestemmelser i Fællesskabets landbrugsforordninger er det fastsat, at den stillede sikkerhed fortabes, hvis en sikret forpligtelse misligholdes, uden at der sondres mellem misligholdelse af primære, sekundære og underordnede forpligtelser; for at undgå forskelsbehandling bør der sondres mellem konsekvenserne af misligholdelse af en primær forpligtelse og konsekvenserne af misligholdelse af sekundær eller af en underordnet forpligtelse; især bør det, hvor der er mulighed herfor, fastsættes, at kun en del af sikkerheden fortabes, når den primære forpligtelse rent faktisk er opfyldt, men den frist, der er sat for opfyldelse, er overskredet en smule, eller når en underordnet forpligtelse ikke er opfyldt;

der bør ikke sondres mellem konsekvenserne af manglende overholdelse af en forpligtelse ud fra, om der er modtaget forskud eller forudbetaling eller ej; derfor er sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling dækket af særskilte regler;

udgifterne til sikkerhedsstillelse såvel for den, der stiller sikkerheden, som for den ansvarlige myndighed kan være uforholdsmæssigt store sammenlignet med det beløb, sikkerheden stilles for, hvis dette beløb ligger under en vis grænse; de ansvarlige myndigheder må derfor have ret til at afstå fra at kræve sikkerhed for betalingen af et beløb, der ligger under denne grænse; endvidere bør en ansvarlig myndighed have bemyndigelse til at afstå at kræve sikkerhedsstillelse såfremt den, der skal stille sikkerhed for betalingen af et beløb, har en status, som overflødig gør dette;

en ansvarlig myndighed bør have ret til at afslå at godkende en tilbudt sikkerhed, såfremt den ikke finder den tilfredsstillende;

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 9.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 142 af 29. 5. 1984, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 7.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

der bør fastsættes en frist for fremlæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for, at et sikret beløb kan frigives, i de tilfælde, hvor en sådan frist ikke er fastsat andetsteds;

i forbindelse med den repræsentative kurs, der skal anvendes ved omregning af et sikret beløb udtrykt i ECU til national valuta, bør det forhold, der ligger til grund for fordringens stiftelse, jf. artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;

fremgangsmåden, der skal følges, når en sikkerhed er erklæret fortabt, bør fastsættes;

Kommissionen bør have mulighed for at følge iværksættelsen af forskrifterne vedrørende sikkerhedsstillelse;

ved denne forordning fastsættes de regler, der generelt skal anvendes i alle sektorer og for alle produkter, medmindre der i fællesskabsbestemmelser, som er specifikke for sektoren, er fastsat andre regler; de specifikke regler, der er fastsat for de enkelte sektorer, vil fortsat være gældende, indtil de ophæves eller ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de relevante forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Forordningens anvendelsesområde

Artikel 1

I denne forordning fastlægges bestemmelserne for sikkerhedsstillelse, som er foreskrevet i nedenstående forordninger eller i gennemførelsesforordninger hertil, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i de pågældende forordninger:

a) Forordninger om fælles markedsordninger for visse landbrugsprodukter:

- forordning nr. 136/66/EØF (fedstoffer)⁽²⁾,
- forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter)⁽³⁾,

- forordning (EØF) nr. 805/68 (oksekød)⁽⁴⁾,
- forordning (EØF) nr. 727/70 (råtobak)⁽⁵⁾,
- forordning (EØF) nr. 2358/71 (frø)⁽⁶⁾,
- forordning (EØF) nr. 1035/72 (frugt og grønsager)⁽⁷⁾,
- forordning (EØF) nr. 2727/75 (korn),
- forordning (EØF) nr. 2759/75 (svinekød)⁽⁸⁾,
- forordning (EØF) nr. 2771/75 (æg)⁽⁹⁾,
- forordning (EØF) nr. 2777/75 (fjerkrækød)⁽¹⁰⁾,
- forordning (EØF) nr. 1418/76 (ris)⁽¹¹⁾,
- forordning (EØF) nr. 516/77 (produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager)⁽¹²⁾,
- forordning (EØF) nr. 1117/78 (tørret foder)⁽¹³⁾,
- forordning (EØF) nr. 337/79 (vin)⁽¹⁴⁾,
- forordning (EØF) nr. 1837/80 (fåre- og gedekød)⁽¹⁵⁾,
- forordning (EØF) nr. 1785/81 (sukker)⁽¹⁶⁾,
- forordning (EØF) nr. 3796/81 (fiskerivarer)⁽¹⁷⁾;

b) forordning (EØF) nr. 525/77 (ananaskonserves);

c) forordning (EØF) nr. 1079/77 (medansvarsafgift);

d) forordning (EØF) nr. 2169/81 (støtteordningen for bomuld);

e) forordning (EØF) nr. 1431/82 (særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner);

f) forordning (EØF) nr. 1677/85 (agromonetære foranstaltninger).

Artikel 2

Denne forordning gælder ikke for sikkerhed for betaling af import- eller eksportafgifter som fastsat i artikel 1 og 10 i Rådets direktiv 79/623/EØF⁽¹⁸⁾.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽¹⁷⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1981, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 172 af 30. 9. 1966, s. 3025.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

- a) »sikkerhed«: garanti for betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en ansvarlig myndighed, såfremt en bestemt forpligtelse ikke opfyldes;
denne forordning finder anvendelse i alle tilfælde, hvor der i de i artikel 1 omhandlede forordninger er foreskrevet en sikkerhedsstillelse, der falder ind under denne definition, uanset om udtrykket »sikkerhed« er anvendt;
- b) »maksimumsgaranti«: en sikkerhed, der stilles over for den ansvarlige myndighed som garanti for opfyldelse af flere forpligtelser;
- c) »forpligtelse«: et ved forordning fastlagt krav om eller en række af krav, at foretage eller undlade at foretage en handling;
- d) »ansvarlig myndighed«: enten den myndighed, som har beføjelse til at godkende sikkerheden, eller den myndighed, som er beføjet til at træffe afgørelse om, hvorvidt sikkerheden i henhold til den pågældende forordning frigives eller fortabes.

AFSNIT II

Krav om sikkerhedsstillelse*Artikel 4*

Sikkerhed skal stilles af den eller for den, der er ansvarlig for betaling af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes.

Artikel 5

- Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, når det sikrede beløb er på under 100 ECU.
- Anvendes stk. 1, forpligter den pågældende sig skriftligt til at betale et beløb på størrelse med det, han ville være blevet afkrævet, hvis han havde stillet sikkerhed, og denne senere var blevet erklæret for helt eller delvis fortabt.
- Denne artikel anvendes ikke, hvor sikkerhedsstillelsen vedrører en import- eller eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest.

Artikel 6

Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, hvis den, som er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, er

- et offentligt organ, der er ansvarligt for udførelsen af en offentlig myndigheds opgaver,
- et privat organ, når det under en offentlig myndigheds tilsyn varetager sådanne opgaver.

Artikel 7

1. En sikkerhedsstillelse for et beløb fastsat i ECU omregnes til national valuta ved anvendelse af følgende repræsentative kurser:

- for sikkerhedsstillelse i forbindelse med forskud: den kurs, som er anvendt ved beregningen af forskuddet;
- for sikkerhedsstillelse i forbindelse med bud, der afgives ved EF-licitation: den kurs, som er gældende den sidste dag for indgivelse af bud;
- for alle andre former for sikkerhedsstillelse: den kurs, som gælder den dag, hvor sikkerheden træder i kraft.

2. Er der tale om maksimumsgaranti, anvendes for den enkelte transaktion den kurs, som gælder på den dag, hvor sikkerheden skulle være trådt i kraft, såfremt der ikke havde foreligget en maksimumsgaranti.

AFSNIT III

Sikkerhedsstillelsernes form*Artikel 8*

1. Sikkerhed kan stilles i form af

- kontant indbetaling som omhandlet i artikel 13 og 14, og/eller
- en kautionserklæring fra en kautionist som omhandlet i artikel 16, stk. 1.

2. Den ansvarlige myndighed kan tillade sikkerhedsstillelse i form af

- pant i fast ejendom, og/eller
- deponerede kontanter i et pengeinstitut, og/eller
- anerkendte fordringer på et offentligt organ eller på offentlige midler, der er forfaldne til betaling, og som ikke kan fortrænges af andre krav, og/eller
- obligationer, der er omsættelige i den pågældende medlemsstat, og som er udstedt eller garanteret af denne stat, og/eller
- børsnoterede realkreditobligationer, der udbydes på det frie marked, og som repræsenterer en sikkerhed svarende til statsobligationers.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for sikkerhedsstillelse i en form som anført i stk. 2.

Artikel 9

Den ansvarlige myndighed afslår eller kræver udskiftning af en tilbudt sikkerhed, hvis den mener, at denne er uhensigtsmæssig eller ikke i tilstrækkelig grad eller i et tilstrækkelig tidsrum frembyder den krævede sikkerhed.

Artikel 10

1. a) Pant i fast ejendom som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a), eller obligationer som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra d) og e) til sikkerhed for et beløb skal på det tidspunkt, hvor sikkerheden stilles, have en salgsværdi på mindst 115 % af det krævede sikkerhedsbeløb.
- b) Salgsværdien af obligationer fastsættes efter den sidst foreliggende notering.
- c) Den ansvarlige myndighed accepterer kun sikkerhedsstillelse i den form som anført i artikel 8, stk. 2, litra a), d) eller e), hvis den, der stiller sikkerheden, skriftligt forpligter sig til enten at stille yderligere sikkerhed eller udskifte den først stillede sikkerhed, såfremt det pågældende aktivs salgsværdi i et tidsrum på tre måneder er under 105 % af det krævede sikkerhedsbeløb. Denne skriftlige forpligtelse er ikke nødvendig, hvis nævnte forpligtelser allerede er foreskrevet. Den ansvarlige myndighed vurderer med regelmæssige mellemrum sådanne sikkerhedsstillelsers værdi.
2. a) Vurderingen af de i artikel 8, stk. 2, litra a), d) og e) nævnte sikkerheders salgsværdi foretages i givet fald af den ansvarlige myndighed, idet eventuelle forventede salgsomkostninger tages i betragtning.
- b) Såfremt den ansvarlige myndighed forlanger det, skal den, der stiller sikkerheden, fremlægge bevis for sikkerhedens salgsværdi.

Artikel 11

1. En sikkerhed kan udskiftes med en anden sikkerhed.

Dog er udskiftningen betinget af den ansvarlige myndigheds godkendelse i tilfælde hvor:

- a) en fortabt sikkerhed endnu ikke er indkasseret, eller
 - b) en sikkerhed er udskiftet med en anden sikkerhed i en form som omhandlet i artikel 8, stk. 2,
2. En maksimumsgaranti kan udskiftes med en anden maksimumsgaranti, hvis den nye maksimumsgaranti dækker den del af den oprindelige maksimumsgaranti, der på udskiftningstidspunktet skulle sikre opfyldelsen af en eller flere endnu ikke afviklede forpligtelser.

Artikel 12

Sikkerheden stilles eller udtrykkes i valutaen i den medlemsstat, hvor den pågældende ansvarlige myndighed er hjemmehørende.

Artikel 13

Foretages der kontant indbetaling ved overførsel, betragtes sikkerheden først som stillet, når den ansvar-

lige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

Artikel 14

1. En check, hvis indløsning garanteres af et pengeinstitut, der er godkendt af den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, betragtes som kontant indbetaling. Den ansvarlige myndighed behøver ikke at indløse en sådan check, førend garantiperioden er ved at udløbe.
2. Andre checks, end de i stk. 1 omhandlede, betragtes kun som sikkerhed, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.
3. Gebyrer og andet, der beregnes af pengeinstitutter, betales af den, der stiller sikkerheden.

Artikel 15

Sikkerhed i form af kontant indbetaling er ikke rentebærende for den, der har stillet den.

Artikel 16

1. Kautionisten skal have sin bopæl eller været etableret inden for Fællesskabet og være godkendt af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles, jf. dog traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Kautionisten forpligtes ved en skriftlig kautionserklæring.
2. En skriftlig kautionserklæring skal mindst indeholde
 - a) angivelse af den forpligtelse eller, såfremt der er tale om en maksimumsgaranti om den type eller de typer forpligtelser, hvis opfyldelse den skal sikre,
 - b) angivelse af det maksimale beløb, som kautionisten er villig til at indestå for,
 - c) erklæring om, at kautionisten hæfter solidarisk med den, der er ansvarlig for forpligtelens opfyldelse, og forpligter sig til inden tredive dage efter påkrav fra den ansvarlige myndighed at betale ethvert beløb inden for garantiens grænser, som forfalder til betaling ved sikkerhedens fortabelse.
3. Den ansvarlige myndighed kan acceptere en skriftlig telekommunikationsmeddelelse fra kautionisten som skriftlig sikkerhedsstillelse. I et sådant tilfælde træffer den ansvarlige myndighed passende foranstaltninger for at sikre sig den pågældende meddelelses ægthed.
4. Er der allerede givet en skriftlig maksimumsgaranti, træffer den ansvarlige myndighed afgørelse om, efter hvilken procedure hele eller en del af maksimumsgarantien skal afsættes til en bestemt forpligtelse.

Artikel 17

Så snart en del af en maksimumsgaranti afsættes til en bestemt forpligtelse, ajourføres restbeløbet.

AFSNIT IV

Forskud og forudbetaling*Artikel 18*

Bestemmelserne i dette afsnit

- finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor en specifik forordning fastsætter, at et beløb kan forudbetales, inden forpligtelsen er opfyldt,
- finder anvendelse på forudbetalinger, der ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 565/80⁽¹⁾.

Artikel 19

1. Sikkerhedsstillelsen frigives,
 - a) når den endelige ret til det udbetalte beløb er godtgjort, eller
 - b) når det udbetalte beløb plus eventuelle tillæg som fastsat i den specifikke forordning er blevet tilbagebetalt.
2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde.

Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.

3. Hvis tilbagebetalingen ifølge force majeurebestemmelserne i Fællesskabets retsfor skrifter kan begrænses til forskuddet alene, finder følgende bestemmelser desuden anvendelse:
 - a) de begivenheder, der påberåbes som force majeure, skal meddeles den ansvarlige myndighed senest 30 dage efter den dag, på hvilken den pågældende fik kendskab til, at der forelå omstændigheder, der kunne tolkes som et muligt tilfælde af force majeure, og
 - b) den pågældende skal tilbagebetale forskuddet eller den relevante del deraf senest 30 dage regnet fra datoen for de ansvarlige myndigheds anmodning om tilbagebetaling.

Hvis de under litra a) og b) nævnte bestemmelser ikke findes at være overholdt, er betingelserne for tilbagebe-

taling de samme, som hvis der ikke havde foreligget force majeure.

AFSNIT V

Frigivelse og fortabelse af anden sikkerhedsstillelse, end omhandlet i afsnit IV*Artikel 20*

1. En forpligtelse kan omfatte primære, sekundære eller underordnede krav.
2. Ved »primært krav« forstår et krav af grundlæggende betydning for formålet med den forordning, hvori kravet er fastlagt, om at foretage eller undlade at foretage en handling.
3. Ved »sekundært krav« forstår et krav om overholdelse af fristen for opfyldelse af et primært krav.
4. Ved »underordnet krav« forstår ethvert andet krav, der måtte være fastlagt ved en forordning.
5. Bestemmelserne i dette afsnit finder ikke anvendelse når det eller de primære krav ikke er fastsat i Fællesskabets retsfor skrifter.

Artikel 21

En sikkerhedsstillelse frigives, når der som fastsat i den specifikke forordning er fremlagt dokumentation for, at alle primære, sekundære og underordnede krav er opfyldt.

Artikel 22

1. Sikkerheden fortabes fuldt ud for den mængde for hvilken et primært krav ikke er blevet opfyldt.
2. Et primært krav betragtes som uopfyldt, hvis beviset for kravets opfyldelse ikke er forelagt ved udløbet af fristen derfor bortset fra tilfælde af force majeure.

Den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes straks.

3. Hvis der inden atten måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, tilbagebetales 85 % af det fortabte beløb. Hvis der inden atten måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, og hvis det hertil knyttede sekundære krav ikke er blevet opfyldt, er det tilbagebetalte beløb lig med det beløb, som frigives efter artikel 23, stk. 2, nedsat med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.
4. Tilbagebetaling af det fortabte beløb finder ikke sted, hvor beviset for opfyldelsen af det eller de primære krav fremlægges senere end de i stk. 3 omhandlede atten måneder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

Artikel 23

1. Hvis der inden for den frist, der er fastsat i den specifikke forordning fremlægges dokumentation for, at det eller de primære krav er opfyldt, medens derimod et sekundært krav er uopfyldt, frigives en del af sikkerhedsstillelsen, og resten af det sikrede beløb fortabes. Den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes.

2. Den del af sikkerhedsstillelsen, der frigives, er lig med den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb med fradrag af

a) 15 %, og

b) — 10 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

— en maksimumsfrist på 40 dage eller derunder er overskredet

— en minimumsfrist på 40 dage eller derunder ikke er overholdt

— 5 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

— en maksimumsfrist på mellem 41 og 80 dage er overskredet

— en minimumsfrist på mellem 41 og 80 dage ikke er overholdt

— 2 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

— en maksimumsfrist på 81 dage eller derover er overskredet

— en minimumsfrist på 81 dage eller derover ikke er overholdt.

3. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for frister for ansøgninger om eller anvendelse af import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester herunder, ej heller for frister for fastsættelse af import- og eksportafgifter og eksportrestitutioner ved licitation.

Artikel 24

1. Manglende opfyldelse af et eller flere underordnede krav medfører fortabelse af 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.

2. Fremgangsmåden i artikel 29 for at inddrive det samlede beløb bringes straks i anvendelse.

3. Denne artikel gælder imidlertid ikke hvis artikel 22, stk. 3, bringes i anvendelse.

Artikel 25

Fremlægges der bevis for, at alle primære krav er opfyldt, medens derimod såvel et sekundært som et underordnet krav er uopfyldt, finder artikel 23 og 24 anvendelse, og det samlede fortabte beløb er lig med det, som fortabes i henhold til artikel 23, plus 15 % af

det beløb, som ville være blevet frigivet, hvis alle underordnede krav var opfyldt.

Artikel 26

Det samlede beløb må dog ikke overstige 100 % af den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb.

Artikel 27

1. Efter anmodning sker der delvis frigivelse af det sikrede beløb, hvis der fremlægges bevis med hensyn til en delmængde af en vare, forudsat at denne delmængde ikke er mindre end en eventuel minimumsmængde, der er angivet i den forordning, der foreskriver sikkerhedsstillelsen.

Såfremt der i den regel, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, ikke er angivet nogen minimumsmængde, kan den ansvarlige myndighed selv begrænse antallet af delvise frigivelser af et sikret beløb og fastsætte et minimumsbeløb for sådanne frigivelser.

2. Inden den ansvarlige myndighed foretager fuldstændig eller delvis frigivelse af et sikret beløb, kan den forlange, at der først indsendes en skriftlig anmodning herom.

3. I tilfælde, hvor der er tale om sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 10, stk. 1, på over 100 % af det beløb, der kræves sikret, frigives den del af sikkerheden, som overstiger 100 %, når der sker endelig frigivelse eller fortabelse af resten af det sikrede beløb.

Artikel 28

1. Er der ikke fastsat nogen frist for forelæggelse af det bevis, der er nødvendigt for det sikrede beløbs frigivelse, er denne frist på

a) 12 måneder fra sidste frist for opfyldelse af det eller de primære krav,

b) 12 måneder fra det eller de primære krav opfyldelse, hvis der ikke er fastsat nogen tidsfrist herfor.

2. Den i stk. 1 fastsatte frist, må under ingen omstændigheder overstige tre år fra det tidspunkt, sikkerheden blev fastsat til en bestemt forpligtelse, medmindre der foreligger force majeure.

AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser*Artikel 29*

Når den ansvarlige myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortabelse af sikkerheden anmoder den ansvarlige myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist,

- a) inddrager den ansvarlige myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede form
- b) forelægger den ansvarlige myndighed straks den i artikel 8, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for påkravet,
- c) tager den ansvarlige myndighed straks skridt til at
 - i) realisere de i artikel 8, stk. 2, litra a), c) d) og e), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb
 - ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut.

Den ansvarlige myndighed kan straks inddrage sikkerhedsstillelsen uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

Artikel 30

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF og i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger indrømme undtagelser fra ovenstående bestemmelser.

AFSNIT VII

Meddelelser

Artikel 31

1. Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 31. juli Kommissionen oplysning for det foregående år det samlede antal sikkerhedsstillelser, der er fortabt, uanset stadiet i forløbet af den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde, samt det samlede fortabte beløb, i begge

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 1985.

tilfælde opdelt efter, om de enkelte beløb er blevet godskrevet medlemsstaten eller Kommissionen.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger opdeles efter de enkelte fællesskabsbestemmelser, efter hvilke der skal stilles sikkerhed.

3. Der gives ikke oplysninger om sikkerhedsstillelser på 1 000 ECU og derunder.

4. Oplysningerne skal omfatte såvel beløb, som de pågældende har betalt direkte, og beløb, der er skaffet dækning for ved realisering af den stillede sikkerhed.

5. Kommissionen tilsender medlemsstaterne et sammendrag af de oplysninger, som den har modtaget i henhold til denne artikel.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke institutter der godkendes som kautionister, og om kravene til disse. Ændringer med hensyn til godkendte institutter og de fastsatte krav meddeles ligeledes. Kommissionen underretter derefter de øvrige medlemsstater.

2. Medlemsstater, hvor de ansvarlige myndigheder gør brug af artikel 8, stk. 2, underretter Kommissionen om de former for sikkerhedsstillelse, der accepteres i medfør heraf, samt om betingelserne i forbindelse hermed.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1986.

Den anvendes fra denne dato for de foreskrevne sikkerhedsstillelser og for ligeledes de maksimumsgarantier der gælder fra denne dato for at sikre, at en eller flere særlige forpligtelser overholdes.

Efter anmodning af den, der stiller sikkerheden, anvendes forordningen for sikkerhedsstillelser, der er oprettet før denne dato, men endnu ikke frigivet og endnu ikke fortabt.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2221/85

af 29. juli 1985

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af basisk chromsulfat med oprindelse i Jugoslavien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 11,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

- (1) Kommissionen modtog i juli 1984 en klage indgivet af Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) på vegne af en producent, der tegner sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af basisk chromsulfat og for hele produktionen af denne vare i Italien. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende Fællesskabets import af basisk chromsulfat, henhørende under pos. ex 28.38 A IV i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 28.38-49, med oprindelse i Jugoslavien, og indledte en undersøgelse.
- (2) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klageren og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.
- (3) Begge de jugoslaviske producenter, som Kommissionen havde kendskab til, tilkendegav deres mening skriftligt. Ingen af de jugoslaviske eksportører, der optræder til i løbet af proceduren,

redegjorde for deres synspunkter. Ingen af de berørte parter har anmodet om at blive hørt.

- (4) Der blev ikke fremlagt redegørelser fra eller på vegne af virksomheder i Fællesskabet, der indkøber eller forarbejder basisk chromsulfat.
- (5) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse, og aflagde kontrolbesøg hos den pågældende producent i Fællesskabet, Luigi Stoppani SpA, Milano (Italien).
- (6) Med henblik på at indhente og efterprøve oplysninger vedrørende de jugoslaviske producenter, Zorka (Subotica) og Zupa Hemijska Industrija (Krusevac), foretog Kommissionen en undersøgelse i Beograd, ikke hos producenterne, men på disses forslag i en faglig sammenslutnings kontor. Kommissionens repræsentanter fik ikke adgang til og lejlighed til at efterprøve alle relevante oplysninger.
- (7) Dumpingundersøgelsen og undersøgelsen af priserne omfattede perioden fra den 1. april til den 30. september 1984.

B. Normal værdi

- (8) Det konstateredes, at for så vidt angår den pågældende vare bestemt for hjemmemarkedet, forarbejdede de to jugoslaviske producenter blot de råmaterialer, som kunderne leverede til dem, hvorefter kunderne betalte for forarbejdningen af råmaterialet til basisk chromsulfat. Prisen på hjemmemarkedet for denne forarbejdning, som blev varetaget af producenterne af den vare, der eksporteredes til Fællesskabet, kunne ikke anses for at være den sammenlignelige pris, der faktisk var betalt eller skulle betales i normal handel for samme vare til forbrug i eksportlandet som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2176/84.
- (9) Det var derfor nødvendigt at anvende en af de andre metoder, der foreskrives i forordning (EØF) nr. 2176/84 med henblik på at fastlægge den normale værdi. Kommissionen fik ikke lejlighed til at efterprøve alle relevante oplysninger vedrørende produktionsomkostninger og fortjenstmargen i Jugoslavien. Begge producenter anmo-

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 276 af 16. 10. 1984, s. 5.

dedes om at fremlægge oplysninger om den sammenlignelige pris for samme vare, som eksporteres fra Jugoslavien til tredjelande. De jugoslaviske producenter nægtede at fastlægge den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. i) eller ii), i forordning (EØF) nr. 2176/84.

- (10) Det anses derfor for påkrævet at fastlægge den normale værdi i henhold til artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84 på grundlag af de foreliggende oplysninger, dvs. den hjemmemarkedspris, der er angivet i klagen, og som så vidt muligt er blevet efterprøvet af Kommissionen på grundlag af andre oplysninger, den er i besiddelse af. De jugoslaviske producenters opmærksomhed blev flere gange henledt på muligheden for at anvende denne fremgangsmåde.

C. Eksportpris

- (11) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

D. Sammenligning

- (12) Ved sammenligningen af den normale pris med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang og i den udstrækning, der forelå oplysninger herom, hensyn til forskelle i salgsvilkår, såsom transport-, forsikrings- og forsendelsesomkostninger samt provisioner.
- (13) Til alle sammenligninger anvendtes priser af fabrik.

E. Dumpingmargen

- (14) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportprisen for hver enkelt eksportforretning. Det fremgår af ovennævnte foreløbige undersøgelse af de faktiske forhold, at der finder dumping sted for så vidt angår Zorka og Zupa Hemijska Industrija. Dumpingmargenerne er forskellige fra eksportør til eksportør; den vejede gennemsnitlige margin for hver af de pågældende eksportører er:

Zorka :	17,0 %
Zupa Hemijska Industrija :	14,3 %

F. Skade

- (15) For så vidt angår dumpingimportens skadelige virkninger, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at Fællesskabets import fra Jugoslavien af basisk chromsulfat steg fra 2 342 tons i 1981 til 3 620 tons i 1982 og til

4 258 tons i 1983. I de første ni måneder af 1984 androg importen af denne vare 1 995 tons, hvilket svarer til 2 660 tons på årsbasis. Hvad angår Italiens import af den pågældende vare med oprindelse i Jugoslavien, var der tale om en stigning fra 1 227 tons i 1981 til 2 900 tons i 1982. I 1983 androg Italiens import 4 195 tons og i de første ni måneder af 1984 1 909 tons, hvilket svarer til 2 545 tons på årsbasis.

- (16) Udviklingen i Fællesskabets import af den pågældende vare med oprindelse i Jugoslavien svarer til en forøgelse af markedsandelen i Fællesskabet fra 5,7 % i 1981 til 9,9 % i 1982 og 11,5 % i 1983. Den jugoslaviske vares markedsandel var på 8,2 % i de første ni måneder af 1984. Hvad angår den jugoslaviske vares andel af det italienske marked, var der tale om en stigning fra 6,2 % i 1981 til 16 % i 1982 og 21,9 % i 1983, medens den for de første ni måneder af 1984 androg 16,6 %, de øvrige fællesskabsproducenters markedsandel i Italien steg fra 27,9 % i 1983 til 32,3 % i de første ni måneder af 1984.
- (17) De vejede gennemsnitlige videresalgspriser for dumpingvarerne var i undersøgelsesperioden indtil 16 % lavere end den italienske producents priser.
- (18) Den italienske producents produktion faldt med 2,1 % og 3,0 % i henholdsvis 1982 og 1983. I de første ni måneder af 1984 faldt den med yderligere 0,5 %. Den italienske producents kapacitetsudnyttelse udviste en tilbagegang fra 70,6 % i 1981 til 69,1 % i 1982 og 67,0 % i 1983. I de første ni måneder af 1984 faldt den yderligere til 66,7 %.
- (19) Den italienske producents lagerbeholdninger øgedes med 272 % fra 1981 til 1982, hvor den jugoslaviske markedsandel i Italien øgedes mest, nemlig fra 6,2 til 16,0 %. I 1983 forblev den italienske producents lagerbeholdning på samme niveau som i 1982. Selv om lagerbeholdningerne af denne vare faldt med 19 % mod slutningen af de første ni måneder af 1984, var de stadig 200 % større end beholdningerne i 1981.
- (20) Den italienske producents salg på det italienske marked faldt med 30 % fra 1981 til 1982. I 1983 registreredes et fald på 12,3 % og i løbet af de første ni måneder af 1984 anslås det at være faldet med 16,2 %. Virkningerne heraf ville for den italienske producent have været endnu mere udtalte, såfremt han ikke havde været i stand til at øge salget uden for Fællesskabet betydeligt. Dette salg fandt imidlertid sted til priser, der var mindre gunstige end priserne på hjemmemarkedet, og det påvirkede derfor den italienske producents rentabilitet.

- (21) Den italienske producents markedsandel på hjemmemarkedet faldt fra 70,0 % i 1981 til 53,3 % i 1982 og til 46,0 % i 1983, medens den i de første ni måneder af 1984 faldt yderligere til 44,9 %.
- (22) Siden 1983 har den italienske producent opnået mindre fortjeneste på salget af den pågældende vare på det italienske marked, hovedsagelig fordi han ikke har haft mulighed for at hæve salgspriserne med henblik på at følge med de øgede omkostninger, og på det samlede salg af varen har han endog måttet registrere et tab.
- (23) For at imødegå konkurrencen fra den jugoslaviske vare besluttede den italienske producent desuden i 1982 at begynde at sælge betydelige mængder af sin egen vare emballeret i neutrale sække til priser svarende til priserne på den importerede vare, men til priser, der var betydeligt lavere end priserne på den vare, der blev solgt under producentens eget varemærke. Den italienske producent begyndte endvidere i 1983 at indkøbe den jugoslaviske vare fra en importør i en anden medlemsstat og videresælge den for at fastholde sin kundekreds. I 1984 ophørte den italienske producent imidlertid med denne praksis, fordi han var ude af stand til at få dækning for distributionsomkostningerne for disse varer i betragtning af de særligt lave priser, hvortil flere italienske importører, der importerede den jugoslaviske vare direkte fra Jugoslavien, solgte denne vare. På trods af den italienske producents import og videresalg af den jugoslaviske vare, var han ikke i stand til at fastholde markedsandelen for sin egenproduktion (dvs. eksklusive importerede varer).
- (24) For så vidt angår virkningerne for den anden større fællesskabsproducent af den pågældende vare, som har en produktionskapacitet, der kan sammenlignes med den italienske producents, og som i 1983 havde en anslået markedsandel i Italien på ca. 20 %, konstateredes det, at hans gennemsnitlige salgspris i Italien faldt med ca. 5 % i perioden 1982 — 1983. Endvidere måtte producenten i løbet af de første ni måneder af 1984 tilpasse sine salgspriser i Italien for den pågældende vare til videresalgssalgspriserne for den jugoslaviske vare.
- (25) Kommissionen har undersøgt, om ovennævnte problemer, som den italienske producent, der tegner sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet, står over for, er blevet forårsaget af andre faktorer end de faktorer, der har tilknytning til dumpingimporten, såsom en forøgelse af andre

fællesskabsproducenters salg på det italienske marked. Den betydelige forøgelse af dumpingimporten i perioden fra 1981 til 1983 og de priser, hvortil dumpingvarerne udbydes til salg i Italien, som er den del af markedet i Fællesskabet, hvortil denne vare hovedsagelig importeredes, foranledigede Kommissionen til at fastslå, at dumpingimporten af basisk chromsulfat med oprindelse i Jugoslavien særskilt betragtet må anses for at være en væsentlig kilde til de problemer, som hovedparten af den berørte erhvervsgren i Fællesskabet står over for, og at dumpingimporten derfor har påført denne erhvervsgren væsentlig skade. Den konstaterede nedgang i importen af den jugoslaviske vare i de første ni måneder af 1984 anses ikke for at være en tilstrækkelig begrundelse for ikke at gribe ind.

G. Fællesskabets interesser

- (26) I betragtning af de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, er Kommissionen nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind. For at hindre, at der forvoldes yderligere skade i den resterende del af undersøgelsesperioden, bør der træffes foranstaltninger i form af en midlertidig antidumpingtold.

H. Toldsats

- (27) Under hensyntagen til omfanget af den skade, som den italienske producent har lidt, bør tolden være lavere end de foreløbigt fastlagte dumpingmargener. Den italienske producents problemer skyldtes ikke udelukkende dumpingimporten. På baggrund af den mindre import af den jugoslaviske vare og en anden fællesskabsproducents øgede salg på det italienske marked må det anses for rimeligt at indføre en antidumpingtold, som anses for tilstrækkelig til at afhjælpe den del af den italienske producents vanskeligheder, der kan tilskrives dumpingimportens skadelige virkninger.
- (28) Kommissionen har dels taget hensyn til den salgspris, der er nødvendig for at give de pågældende fællesskabsproducenter en passende fortjeneste, dels til indkøbsprisen for den importør, der meddelte Kommissionen oplysninger, samt til denne importørs omkostninger og fortjenstmargen, og har på dette grundlag fastsat den told, der er nødvendig for at hindre, at der forvoldes skade, til 10 %.
- (29) Der bør fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende og anmode om at blive hørt mundtligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af basisk chromsulfat henhørende under pos. ex 28.38 A IV i den fælles toltarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 28.38-49, med oprindelse i Jugoslavien.

2. Tolden fastsættes til 10 % af prisen pr. ton, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

Priserne frit Fællesskabets grænse anses som nettopriser, hvis betaling i henhold til salgsbetingelserne skal finde sted senest 30 dage efter afsendelsestidspunktet; de forhøjes eller nedsættes med 1 % for hver måned, betalingsfristen henholdsvis forlænges eller afkortes.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive, hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 11, 12 og 14 i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2222/85

af 31. juli 1985

om fastsættelse af produktionsåret 1985/86 af den minimumspris, der skal betales til producenterne for tomater, samt producentstøtten for produkter forarbejdet på basis af tomater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 746/85⁽²⁾, særlig artikel 3b og 3c,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1320/85 af 23. maj 1985 om midlertidige foranstaltninger vedrørende producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1277/84 af 8. maj 1984 om almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for forarbejdede frugter og grønsager⁽⁴⁾, er der fastsat bestemmelser vedrørende metoden til fastlæggelse af producentstøtten;

ifølge artikel 3b, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 516/77 fastsættes den minimumspris, der skal betales producenterne, for medlemsstaterne, bortset fra Grækenland, på grundlag af

- a) størrelsen af den minimumspris, der gjaldt i det foregående produktionsår,
- b) udviklingen i basispriserne i sektoren for frugt og grønsager,
- c) nødvendigheden af at sikre normal afsætning af det friske produkt til de forskellige anvendelsesformål;

i artikel 3c i nævnte forordning er kriterierne for fastsættelsen af producentstøtten fastlagt; for så vidt angår tomatkoncentrater, konserverede hele flåede tomater og tomatssaft gør importmængden det ikke muligt at betragte tredjelandenes pris som repræsentativ; produktionsstøtten for disse produkter skal derfor beregnes på grundlag af en pris, der fastsættes under hensyn til prisen på Fællesskabets marked;

i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 989/84⁽⁵⁾, er der som garantitærskel for hvert år fastsat en mængde produkter forarbejdet på basis af tomater svarende til 4 700 000 t friske tomater; Fællesskabets produktion i produktionsåret 1984/85 der er beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, overstiger tærsklen, og produktionen af de enkelte produkter forarbejdet på basis af tomater er højere end den mængde, der er anført i samme forordnings artikel 1, stk. 1, andet afsnit; produktionsstøtten for produktionsåret 1985/86 bør nedsættes for disse produkter ifølge forordningens artikel 2, stk. 1;

ifølge tiltrædelsesaktens artikel 103 fastsættes for så vidt angår Grækenland den minimumspris, der betales til de græske producenter indtil den første tilnærmelse af priserne, på grundlag af de priser, der blev betalt i Grækenland til de indenlandske producenter i den referenceperiode, der er fastsat i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 41/81⁽⁶⁾; nævnte pris bør rettes ind efter de fælles priser i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 59;

nævnte artikel 103 og Rådets forordning (EØF) nr. 990/84⁽⁷⁾, indeholder kriterierne for fastsættelse af producentstøtten for Grækenland;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for produkter forarbejdet på basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1985/86 fastsættes

- a) de minimumspriser, som omhandles i artikel 3b i forordning (EØF) nr. 516/77, og som skal betales til producenterne for de i bilag I anførte produkter, og
- b) den producentstøtte, som omhandles i samme forordnings artikel 3c for de i bilag II anførte produkter

som angivet i nævnte bilag I og II.

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 81 af 23. 3. 1985, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 41.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 123 af 9. 5. 1984, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 103 af 16. 4. 1984, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 3 af 1. 1. 1981, s. 12.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 103 af 16. 4. 1984, s. 21.

Artikel 2

Den i bilag II angivne producentstøtte angivet for produkter forarbejdet på basis af tomater skal, når artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1320/85 anvendes, multipliceres med en koefficient, der bestemmes for hver medlemsstat efter følgende formel:

$$\frac{100}{100 + a}$$

hvor »a«, er den procentdel, hvormed mængden af friske tomater tildelt af medlemsstaten er blevet forhøjet i medfør af artikel 2, stk. 1, i nævnte forordning.

Artikel 3

1. Den for Grækenland fastsatte støtte gælder hele produktionen af forarbejdede produkter fremstillet af råvarer dyrket i Grækenland.

2. Sker forarbejdningen uden for den medlemsstat, hvor råvaren er produceret, fremlægger den pågældende medlemsstat over for den medlemsstat, der udbetaler producentstøtten, bevis for at den minimumspris, der skal betales producenten, er blevet betalt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

*BILAG I***MINIMUMSPRIS, DER SKAL BETALES TIL PRODUCENTERNE**

(ECU/100 kg nettovægt, ab producent)

Produkt	Grækenland	Øvrige medlemsstater
Tomater, bestemt til fremstilling af:		
a) tomatkoncentrater,	8,61	9,72
b) konserverede, hele, flåede tomater, eller hele, flåede, frosne tomater:		
— sorten San Marzano	14,70	16,26
— sorten Roma og andre lignende sorter,	11,05	12,38
c) ikke hele, flåede, konserverede tomater eller ikke hele, flåede, frosne tomater,	9,14	10,24
d) tomatflager,	11,05	12,38
e) tomatsaft,	8,61	9,72

BILAG II

PRODUCENTSTØTTE

(ECU/100 kg netto)

Produkt	Grækenland	Øvrige medlemsstater
1. Tomatkoncentrater med et tørstofindhold på 28 vægtprocent eller derover, men under 30 vægtprocent	23,88	27,00
2. Konserverede, hele flåede tomater :		
a) af sorten San Marzano	8,31	12,41
b) af sorten Roma eller andre lignende sorter	5,32	9,08
3. Hele, frosne, flåede tomater		
a) af sorten San Marzano	6,94	10,38
b) af sorten Roma eller andre lignende sorter	5,28	7,59
4. Ikke hele, flåede, konserverede tomater	3,32	4,79
5. Ikke hele, flåede, frosne tomater	3,32	4,79
6. Tomatflager	77,93	88,08
7. Tomatsaft med et tørstofindhold på under 7 vægtprocent :		
a) med et tørstofindhold på 5 vægtprocent eller derover	5,48	5,48
b) med et tørstofindhold på 3,5 vægtprocent eller derover, men under 5 vægtprocent	3,56	3,56
8. Tomatsaft med et tørstofindhold på 7 vægtprocent eller derover, men under 12 vægtprocent		
a) med et tørstofindhold på 7 vægtprocent eller derover, men under 8 vægtprocent	6,05	6,85
b) med et tørstofindhold på 8 vægtprocent eller derover, men under 10 vægtprocent	7,26	8,22
c) med et tørstofindhold på 10 vægtprocent eller derover	8,88	10,04

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2223/85

af 31. juli 1985

om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for midlertidige foranstaltninger vedrørende producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 746/85⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og artikel 18,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1320/85 af 23. maj 1985 om midlertidige foranstaltninger vedrørende producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater⁽³⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1320/85 fordeles mængden af friske tomater bestemt til fremstilling af produkter, der er forarbejdet på basis af tomater, og hvortil der kan ydes producentstøtte, mellem forarbejdningsvirksomhederne på grundlag af deres produktion i produktionsåret 1982/83 eller 1984/85 afhængig af deres produktionsperioder; virksomheder, der ønsker at modtage producentstøtte i produktionsåret 1985/86, skal have overholdt bestemmelserne i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1599/84 af 5. juni 1984 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for producentstøtteordningen for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1455/85⁽⁵⁾; virksomheder, der har produceret i produktionsåret 1982/83 eller 1984/85 kan have skiftet ejer eller have undergået andre ændringer; virksomheder, der påbegynder deres aktivitet i løbet af produktionsåret 1985/86 bør give de ansvarlige myndigheder oplysning om deres produktionskapacitet;

de ansvarlige myndigheder tildeler hver forarbejdningsvirksomhed den mængde friske tomater, som kan anvendes til forarbejdning af færdigvarer, hvortil der

kan ydes producentstøtte; tildelingen bør baseres på oplysningerne fra virksomhederne og ansøgningerne om støtte, der indgives i løbet af det pågældende produktionsår; i tilfælde, hvor der er tvivl om oplysningernes nøjagtighed, bør de ansvarlige myndigheder have tilladelse til at udsætte tildelingen, indtil der ikke længere hersker tvivl;

resultatet af tildelingen af bestemte mængder til hver virksomhed bliver, at der kun udbetales producentstøtte for målmængden; dette opnås også, selv om en mængde, der er tildelt en virksomhed, overføres til en anden virksomhed; en sådan mulighed vil give virksomhederne en vis fleksibilitet; de ansvarlige myndigheder bør derfor kunne tillade at retten, der følger af en tildeling, bør kunne overdrages når dette kan gøres uden ufordelagtige følger for produktionsstøtteordningen;

for tomatkoncentrat gælder der kun én støttesats; for konserverede hele flåede tomater og for andre produkter på basis af tomater gælder der to eller flere satser; i tilfælde, hvor en virksomhed anvender flere friske tomater til fremstillingen af de sidstnævnte produkter end de tildelte, bør nedsættelsen af producentstøtten foretages for samtlige produkter i forhold til den mængde, hvormed den tildelte mængde er overskredet;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1320/85 suspenderes de i forordningens artikel 1, stk. 1, omhandlede foranstaltninger, når produktionen i en medlemsstat er begrænset til bestemte mængder ved en aftale mellem virksomheder eller national foranstaltning; for at sikre ensartet anvendelse bør det fastsættes, at en national foranstaltning skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at fordelingen af mængder i størst muligt omfang sker efter samme kriterier som i andre medlemsstater; med dette mål for øje bør andre bestemmelser i en aftale mellem virksomheder eller en national foranstaltning i størst muligt omfang være identiske med dem, der er gældende i andre medlemsstater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtale fra Forvaltningskomiteen for produkter forarbejdet på basis af frugt og Grønsager —

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 81 af 223. 3. 1985, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 41.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 152 af 8. 6. 1984, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 144 af 1. 6. 1985, s. 69.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelser for midlertidige foranstaltninger vedrørende producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater som omhandlet i forordning (EØF) nr. 1320/85.

AFSNIT I

Forarbejdningsvirksomheder, der er omfattet af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1320/85

Artikel 2

1. Bestemmelserne i dette afsnit gælder for forarbejdningsvirksomheder, der ønsker at opnå producentstøtte i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1320/85.

2. Den i artikel 1, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1320/85 omhandlede fordeling foretages blandt de forarbejdningsvirksomheder, der

- a) har opfyldt betingelserne i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1599/84
- b) har indgivet ansøgninger om produktionsstøtte i produktionsåret 1982/83 eller 1984/85, eller
- c) påbegynder deres virksomhed i produktionsåret 1985/86.

Der tages ikke hensyn til ændringer i ejerforholdet i perioden mellem det i litra b) omhandlede relevante produktionsår og tildelingsåret.

Artikel 3

1. Forarbejdningsvirksomheder, der har forarbejdet tomater i produktionsåret 1982/83, giver de ansvarlige myndigheder meddelelse om

- a) den mængde friske tomater, der blev anvendt i nævnte produktionsår, og
- b) den mængde forarbejdede produkter, der er fremstillet af den under litra a) omhandlede mængde, og for hvilken der er ydet producentstøtte.

De forarbejdede produkter opdeles i

- tomatkoncentrat, omregnet til koncentrat med et tørstofindhold på 28 vægtprocent og derover, men under 30 vægtprocent
- konserverede hele flåede tomater og
- andre produkter på basis af tomater.

Den anvendte mængde friske tomater opdeles på de forarbejdede produkter, der er fremstillet.

2. Forarbejdningsvirksomheder, undtagen de i stk. 1 omhandlede, der har forarbejdet tomater i produktionsåret 1984/85, giver de ansvarlige myndigheder meddelelse om

- a) den mængde friske tomater, der blev anvendt i nævnte produktionsår, og
- b) den mængde forarbejdede produkter, der er fremstillet af den under litra a) omhandlede mængde, og for hvilken der er ydet producentstøtte.

De forarbejdede produkter opdeles som fastsat i stk. 1.

3. Forarbejdningsvirksomheder, der påbegynder deres aktivitet i produktionsåret 1985/86, giver de ansvarlige myndigheder oplysning om deres produktionskapacitet med angivelse af den mængde friske produkter, der kan forarbejdes, og den mængde forarbejdede produkter, de har planlagt at producere. Produkterne opdeles som fastsat i stk. 1.

4. Er en medlemsstats ansvarlige myndigheder allerede i besiddelse af alle oplysninger, der er nødvendige for den i artikel 1, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1320/85 omhandlede fordeling, herunder navnlig oplysninger om ændringer i ejerforholdet, kan de beslutte, at de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger ikke skal meddeles.

5. Medlemsstaterne kan kræve yderligere oplysninger i de i denne artikel omhandlede meddelelser, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for at sikre, at de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1320/85 omhandlede mængder fordeles retfærdigt mellem forarbejdningsvirksomhederne.

Artikel 4

1. De i artikel 3 omhandlede meddelelser skal være de ansvarlige myndigheder i hænde senest den 1. september 1985.

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis og i velbegrundede tilfælde acceptere meddelelser efter den i stk. 1 omhandlede frist, hvis dette ikke medfører at de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1320/85 fastsatte mængder overskrides.

Artikel 5

1. På grundlag af de i artikel 3 omhandlede meddelelser og ansøgningerne om producentstøtte for produktionsårene 1982/83 og 1984/85 tildeler de ansvarlige myndigheder hver forarbejdningsvirksomhed en bestemt mængde friske tomater. Denne mængde opdeles på tomater, der skal forarbejdes til

- tomatkoncentrat
- konserverede hele flåede tomater og
- andre produkter på basis af tomater.

2. Er der mistanke om uregelmæssigheder, eller er der indledt administrative undersøgelser af retten til støtte, kan de ansvarlige myndigheder afslå at tildele den pågældende mængde, indtil tvisten er bilagt.

3. Medlemsstaterne kan, hvis det ikke får ufordelagtige følger for produktionsstøtteordningen, tillade overførsel af rettigheder afledt af den i stk. 1 omhandlede tildeling mellem forarbejdningsvirksomheder, som udøver deres virksomhed i den samme medlemsstat, især i tilfælde af sammenslutning. Sådanne overførsler er kun tilladt, hvis der ansøges herom inden udbetalingen af produktionsstøtten for den mængde, der skal overføres.

4. Har en medlemsstat konstateret, at den samlede mængde, der er tildelt dens forarbejdningsvirksomheder, ikke er blevet anvendt til forarbejdning i et givet produktionsår, kan den pågældende medlemsstat beslutte at fordele den således frigjorte mængde mellem forarbejdningsvirksomheder, der har anvendt en mængde friske tomater, der overstiger den mængde, de har fået tildelt. Sådanne fordelinger kan kun have virkning for det pågældende produktionsår, og skal for hver forarbejdningsvirksomhed foretages i forhold til den mængde, hvormed dens forbrug af friske tomater til hver af de i stk. 1 omhandlede produktgrupper har overskredet den mængde, som virksomheden har fået tildelt. I denne forbindelse forstås ved forbrug af friske tomater forbruget af friske tomater til fremstilling af færdigvarer, hvortil der kunne være ydet producentstøtte, hvis der ikke var nogen kvantitative begrænsninger.

Artikel 6

Har en forarbejdningsvirksomhed anvendt større mængder friske tomater end dem, den har fået tildelt, til forarbejdning af

- konserverede hele flåede tomater eller
- andre produkter på basis af tomater af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede

ned sættes producentstøtten inden for hver gruppe i forhold til den mængde, hvormed det samlede forbrug af friske tomater har oversteget den mængde, der var tildelt til forarbejdning af produkter i den pågældende

Artikel 7

Forarbejdningsvirksomheder, der ønsker at anvende friske tomater, der er blevet tildelt til forarbejdning til konserverede hele flåede tomater, til forarbejdning til tomatkoncentrat eller andre produkter på basis af tomater skal senest anmode herom, når den i artikel

11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1599/84 omhandlede støtteansøgning indgives.

Artikel 8

1. Ud over den oplysning, der kræves i henhold til artikel 4, litra e), i forordning (EØF) nr. 1599/84, og inden den i samme bestemmelse, fastsatte dato giver forarbejdningsvirksomhederne det udpegede organ meddelelse om

- a) den mængde friske tomater, der er indkøbt eller forventes indkøbt i det pågældende produktionsår og som er anvendt eller skal anvendes til forarbejdning til færdigvarer, for hvilke der ikke er ansøgt eller ikke vil blive ansøgt om støtte. Produkterne opdeles på de færdigvarer, der skal fremstilles,
- b) den mængde færdigvarer, der er fremstillet eller anslås at ville blive fremstillet af den under litra a) omhandlede mængde. Produkterne opdeles som fastsat i artikel 4, litra e), sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1599/84.

2. Ud over de i artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1599/84 omhandlede dokumenter vedlægges støtteansøgninger en erklæring, hvori forarbejdningsvirksomheden angiver

- a) nettovægten af de færdigvarer, der blev produceret i det pågældende produktionsår, og for hvilke der ikke ydes støtte. Produkterne opdeles på samme måde som støtteberettigede produkter,
- b) nettovægten af den råvare, der er blevet anvendt til forarbejdning til hver af de under litra a) omhandlede færdigvarer.

AFSNIT II

Forarbejdningsvirksomheder, der er omfattet af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1320/85

Artikel 9

Bestemmelserne i dette afsnit gælder i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1320/85 omhandlede foranstaltninger er suspenderet.

Artikel 10

1. I en brancheaftale eller nationale foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1320/85 skal følgende være fastsat:

- a) en særlig mængde friske tomater skal forbeholdes fordeling mellem de forarbejdningsvirksomheder, der påbegyndte deres aktivitet i produktionsåret 1983/84 eller 1984/85 eller vil påbegynde en sådan aktivitet i produktionsåret 1985/86,

- b) inden for en grænse på 20 % kan den totale mængde friske tomater, der tildeles til forarbejdning til konserverede hele flåede tomater, overføres til den mængde friske tomater, der tildeles til forarbejdning til tomatkoncentrat eller andre produkter på basis af tomater,
- c) forarbejdningsevner, der påbegynder deres aktivitet i produktionsårene 1986/87 og 1987/88, kan ikke opnå produktionsstøtte.

2. Det skal også i en brancheaftale fastsættes, hvordan mængderne skal fordeles mellem forarbejdningsevner, eller de kriterier, hvorefter mængderne skal fordeles.

3. I nationale foranstaltninger skal følgende også være fastsat:

- a) fordelingen af mængderne mellem forarbejdningsevnerne skal ske i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1320/85, for så vidt angår de forarbejdningsevner, der har produceret i produktionsåret 1982/83,
- b) de ansvarlige myndigheder kan, hvis det ikke får ufordelagtige følger for produktionsstøtteordningen, tillade overførsel af rettigheder afledt af den i stk. 1 omhandlede tildeling, der omhandles mellem forarbejdningsevner, som udøver deres virksomhed i den samme medlemsstat, især i tilfælde af sammenslutning. Sådanne overførsler er kun tilladt, hvis der ansøges herom inden udbetalingen af produktionsstøtten for den mængde, der skal overføres.

4. Den mængde friske tomater, der tildeles i overensstemmelse med nærværende artikel opdeles på produkter, der er beregnet til forarbejdning til

- tomatkoncentrat
- konserverede hele flåede tomater og
- andre produkter på basis af tomater.

5. En aftale mellem virksomheder som omhandlet i stk. 1 skal omfatte et eller flere fulde produktionsår og skal godkendes af den pågældende medlemsstat inden ikrafttrædelsen.

6. Medlemsstater, der har godkendt en aftale mellem virksomheder eller har vedtaget nationale foranstaltninger som omhandlet i denne artikel, skal underrette Kommissionen herom med angivelse af gyldighedsperioden.

Artikel 11

Har en forarbejdningsevne anvendt en større mængde friske tomater end den, som den er tildelt den i henhold til artikel 10, kan virksomheden, uden

at dette iøvrigt begrænser de sanktionsmuligheder, som medlemsstaten har fastsat, ikke opnå producentstøtte for den mængde færdigvarer, der er fremstillet af den mængde friske tomater, der overstiger den tildelte mængde.

Ved anvendelsen af denne artikel finder artikel 6 anvendelse.

Artikel 12

1. Ved fastlæggelsen af nedsættelsen af producentstøtten i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1320/85 opdeles færdigvarerne i

- tomatkoncentrat og
- konserverede hele flåede tomater og
- andre produkter på basis af tomater

og den nedsættelse, der skal foretages for hver produktgruppe, fastsættes for alle forarbejdningsevner i en medlemsstat i forhold til den mængde friske tomater, hvormed den mængde, der er fordelt af hver medlemsstat, er blevet forhøjet i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1320/85.

2. Såfremt en medlemsstat har konstateret, at den samlede mængde, der er tildelt dens forarbejdningsevner, ikke er blevet anvendt til forarbejdning, af produkter, hvortil der ydes støtte i et givet produktionsår, justeres den i stk. 1 omhandlede nedsættelse af producentstøtten af den pågældende medlemsstat, som tager hensyn til den faktisk forarbejdede mængde friske tomater i stedet for den i stk. 1 omhandlede mængde.

AFSNIT III

Meddelelse til Kommissionen

Artikel 13

Ud over de i artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1599/84 omhandlede oplysninger giver hver medlemsstat

- a) senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om
- i) den samlede mængde, angivet som nettovægt, af færdigvarer som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a). Produkterne opdeles på samme måde som fastsat i artikel 19, litra a), i forordning (EØF) nr. 1599/84,
 - ii) den samlede mængde råvarer, der er anvendt til forarbejdning til hver gruppe færdigvarer som omhandlet i nr. i),
 - iii) den mængde friske og færdige produkter, der måtte være anvendt eller fremstillet i modstrid med bestemmelserne i afsnit II,

b) senest den 16. november hver år Kommissionen meddelelse om

fastsat i artikel 19, litra f), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 1599/84.

- i) den samlede mængde friske produkter som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a), der er anvendt eller skal anvendes til forarbejdning. Produkterne opdeles på de færdigvarer, der skal fremstilles,
- ii) den anslåede produktion af færdigvarer, angivet som nettovægt, der skal fremstilles af den i nr. i) omhandlede mængde. Produkterne opdeles som

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2224/85

af 2. august 1985

om suspension af forordning (EØF) nr. 1844/77 om ydelse ved licitation af en særlig støtte til skummetmælkspulver bestemt til andre dyr end unge kalveKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mjeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1298/85⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2a, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver til foderbrug⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1304/75⁽⁴⁾, bestemmes det, at der kan fastsættes en særlig støtte, navnlig for det skummetmælkspulver, der omhandles i artikel 2, stk. 1, litra d), i nævnte forordning, hvis det bruges til foder til andre dyr end unge kalve; på grund af markedssituationen for skummetmælkspulver har der været gjort brug af denne mulighed gennem anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1844/77⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3511/83⁽⁶⁾;

iværksættelsen af en produktionskontrolordning i mejerisektoren gennem anvendelse af den tillægsafgift,

der er fastsat i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68, har medført en betydelig forbedring af den uligevægtige situation, der er konstateret i denne sektor; den særlige støtteordning i henhold til forordning (EØF) nr. 1844/77 har i øvrigt medført store budgetudgifter; forordning (EØF) nr. 1844/77 bør derfor suspenderes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1844/77 suspenderes, undtagen for så vidt angår de rettigheder og forpligtelser, der gælder for tilslagsmodtagere ved særlige licitationer, der er gennemført før nærværende forordnings ikrafttræden.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne
Henning CHRISTOPHERSEN
Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
⁽²⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 5.
⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 4.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 11.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 11. 5. 1977, s. 11.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 351 af 14. 12. 1983, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2225/85

af 2. august 1985

om ydelse af en skønsmæssigt forudfastsat støtte til privat oplagring af hele kroppe, halve kroppe og bag- og forfjerdinger af voksne handyr i oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 6, stk. 5, litra b), og artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Under hensyn til de alvorlige vanskeligheder på markedet for oksekød som følge af de usædvanligt omfattende slagtninger af voksent kvæg bør der ydes støtte til privat oplagring af kød af voksent kvæg;

bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1091/80⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2826/82⁽³⁾, bør følges, for så vidt angår ydelse af støtte til privat oplagring af oksekød;

det bør sikres, at de pågældende dyr udelukkende slagtes på slagterier, der er godkendt og kontrolleret i henhold til Rådets direktiv 64/433/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 83/90/EØF⁽⁵⁾;

i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 989/68⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 428/77⁽⁷⁾, kan der træffes afgørelse om nedsættelse eller forlængelse af oplagringens varighed, såfremt markedssituationen kræver det; ud over støtten, der ydes for en bestemt oplagringssperiode, bør der derfor fastsættes beløb, der enten skal lægges til eller trækkes fra i tilfælde af forlængelse eller nedsættelse af denne varighed;

for at undgå at finansiere den normale private oplagring bør der fastsættes store mindstemængder;

under hensyn til markedsudsigterne bør der fastsættes oplagringssperioder på mellem 9 og 12 måneder; for at

gøre ordningen mere effektiv bør det bestemmes, at der kan udbetales forskud på støtten, forudsat at der stilles sikkerhed;

i betragtning af de usædvanlige forhold på oksekødsmarkedet og for at tilskynde de erhversdrivende til at gøre brug af privat oplagring bør det fastsættes, at produkter, der er omfattet af en kontrakt om privat oplagring, for en begrænset periode samtidigt kan underlægges den ordning, der er fastlagt i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽⁸⁾; som følge af de kontraktlige oplagringssperioder er det nødvendigt at fastsætte undtagelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 798/80 af 31. marts 1980 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1663/81⁽¹⁰⁾, med hensyn til den periode, i hvilken produkterne kan være underlagt den ordning, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 565/80;

der bør åbnes mulighed for at nedsætte oplagringens varighed, såfremt det kød, der udtages fra lager, skal udføres; der skal føres bevis for, at kødet er blevet udført på samme måde, som når det drejer sig om restitutioner, dvs. i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 568/85⁽¹²⁾; det bør fastsættes, at der på visse betingelser kan udtages en begrænset mængde fra lager, uden at den pågældende mængde skal udføres, undtagen i de tilfælde, hvor de oplagrede produkter er omfattet af en ordning om, at hele den oplagrede mængde skal udføres; der bør fastsættes regler for beregning af støtte og frigivelse af sikkerhed i de tilfælde, hvor oplagreren ikke har overholdt visse forpligtelser;

af hensyn til den fornødne kontrol bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre, at de oplagrede produkter kan identificeres som hidrørende fra handyr;

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 3. 5. 1980, s. 18.

⁽³⁾ EFT nr. L 297 af 23. 10. 1982, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 59 af 5. 3. 1983, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 17.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 62 af 4. 3. 1980, s. 5.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 87 af 31. 3. 1980, s. 42.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 166 af 24. 6. 1981, s. 9.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 65 af 6. 3. 1985, s. 5.

medlemsstaterne bør meddele Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at denne kan følge virkningerne af ordningen med privat oplagring ;

Forvaltningskomiteen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra den 5. august til den 22. november 1985 kan der indgives ansøgninger om støtte til privat oplagring af en af de præsentationsformer for voksne handyr, som de er defineret i artikel 2, stk. 2.

Støtten er fastsat i bilaget pr. ton ikke-udbenet kød for hver af disse præsentationsformer i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1091/80.

Hvis det af hensyn til de mængder, for hvilke der ansøges om kontrakt, eller af hensyn til markedssituationen er påkrævet, kan fristen for indgivelse af ansøgningen ændres.

2. Støtten tilpasses i tilfælde af forlængelse eller nedsættelse af oplagringens varighed. De beløb, der skal lægges til pr. måned eller trækkes fra pr. dag for hver af de præsentationsformer, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, er fastsat i bilaget.

3. Medmindre andet er bestemt i denne forordning finder bebstemmelserne i forordning (EØF) nr. 1091/80 anvendelse.

Artikel 2

1. Der kan kun ydes støtte til privat oplagring af kød, der er fremstillet i henhold til artikel 3, stk. 1, afsnit A, litra a) til e), i Rådets direktiv 64/433/EØF.

2. Ved anvendelse af denne forordning :

— skal hele kroppe have en gennemsnitsvægt på mindst 220 kg,

— skal halve kroppe have en gennemsnitsvægt på mindst 110 kg,

— forstås ved bagfjerding :

- a) den bageste del af den halve krop, udskåret som såkaldt »pistol« med mindst fem afskårne ribben og højst otte afskårne ribben af en gennemsnitsvægt på mindst 55 kg ; »pistolen« er skåret ind til hoftebenet og i et lige snit langs fileten, således at denne er adskilt fra bryst og slag, eller

- b) den bageste del af den halve krop, såkaldt »lige« udskåret med mindst tre ribben og højst fem ribben af en gennemsnitsvægt på mindst 55 kg,

— forstås ved en forfjerding :

- a) den forreste del af den halve krop, udskåret som såkaldt »pistol« med mindst fem afskårne ribben og højst otte afskårne ribben, af en gennemsnitsvægt på mindst 55 kg, idet slaget ikke er fjernet fra forfjerdingen, eller
- b) den forreste del af den halve krop, såkaldt »lige« udskåret med mindst otte ribben og højst ti ribben, af en gennemsnitsvægt på mindst 55 kg.

3. Præsentationsformen for hele og halve kroppe skal være i overensstemmelse med punkt 2 a) og b) i bilag II til forordning (EØF) nr. 2226/78⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Mindstemængden pr. kontrakt er 20 t omregnet til ikke-udbenet kød.

2. Kontrakten kan kun omfatte ikke-udbenet kød i en af de præsentationsformer, der er nævnt i artikel 2, stk. 2.

3. Indlagringen skal slutes senest 28 dage efter datoen for kontraktens slutning.

Artikel 4

1. Kontrahenten kan opskære eller udbene de varer, der er anført i artikel 2, stk. 2, i deres helhed eller for en dels vedkommende, jf. dog stk. 2, på betingelse af, at kun den mængde, for hvilken kontrakten er indgået, behandles, og at alt det kød, der fremkommer ved opskæringen eller udbeningen, anbringes på lager.

2. Såfremt den mængde, der indlægges i uforarbejdet stand, eller, i tilfælde af opskæring eller udbening, den oprindelige mængde, der er medgået hertil, er mindre end den mængde, for hvilken kontrakten er indgået, og

a) udgør mindst 90 % af denne mængde, nedsættes støtten som omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, tilsvarende,

b) udgør under 90 % af denne mængde, ydes der ingen støtte til privat oplagring.

⁽¹⁾ EFT nr. L 261 af 26. 9. 1978, s. 5.

3. Hvis det indlagrede kød er udbenet, og
- der ved udbeningen er fremstillet 69 kg eller derunder af hver 100 kg ikke-udbenet kød, ydes ingen støtte til privat oplagring,
 - der ved udbeningen er fremstillet over 69 kg, men under 77 kg af hver 100 kg ikke-udbenet kød, nedsættes støtten som omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, tilsvarende.
4. Der ydes ingen støtte :
- for den indlagrede mængde i uforarbejdet stand, eller, ved opskæring eller udbening, for den mængde, der er medgået hertil, ud over den mængde, for hvilken der er indgået kontrakt
 - for den indlagrede mængde udbenet kød, der overstiger 77 kg udbenet kød pr. 100 kg ikke-udbenet kød medgået hertil.

Artikel 5

1. Oplagringens varighed er 9, 10, 11 eller 12 måneder afhængigt af den anmodning, oplagreren fremsætter ved indgivelsen af ansøgningen som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit.

2. Efter kontraktlig oplagring i tre måneder kan der, hvis oplagreren anmoder herom, udbetales et enkelt forskud på støtten, såfremt denne stiller en sikkerhed svarende til forskudsbeløbet plus 20 %.

Forskudsbeløbet må ikke være større end den støtte, der svarer til oplagingsperioden. Hvis mængder, for hvilke der er indgået kontrakt, udføres i overensstemmelse med artikel 7 inden udbetaling af forskuddet, lægges den faktiske oplagingsperiode for disse mængder til grund for beregningen af forskuddet.

Forskuddet på støtten omregnes til national valuta efter den repræsentative kurs på datoen for indgåelse af oplagingskontrakten.

3. Den i stk. 2, første afsnit, omhandlede sikkerhed stilles efter kontrahentens valg enten i kontanter eller som en garanti fra et pengeinstitut, der opfylder de kriterier, som er fastsat af den medlemsstat, hvori sikkerheden stilles.

4. Medmindre andet gælder ifølge artikel 8, stk. 2, frigives den i stk. 2, første afsnit, omhandlede sikkerhed, så snart :

- det fastslås, at oplagreren virkelig er berettiget til det som forskud udbetalte beløb, eller
- det udbetalte beløb forhøjet med 20 % er blevet tilbagebetalt.

Artikel 6

1. Som undtagelse fra artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1091/80 kan produkter, der oplagres under en kontrakt om privat oplagring, samtidigt underlægges den ordning, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 565/80.

2. Som undtagelse fra artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 798/80 er den i nævnte artikel omhandlede periode i så fald 12 måneder.

3. Ved anvendelse af stk. 1 kan der, når der er indgået en kontrakt om privat oplagring for en mængde, som består af flere partier, der indlægges på forskellige datoer, udfærdiges en særskilt betalingsangivelse for hvert parti. Den i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 798/80 omhandlede betalingsangivelse forelægges for hvert enkelt parti på datoen for dettes indlagring.

Ved »parti« forstår en mængde, der indlægges på en given dato.

Artikel 7

1. Ved udløbet af en oplagingsperiode på to måneder kan oplagreren udlagre hele eller en del af den mængde kød, der er omfattet af kontrakten, idet der dog er fastsat en minimumsmængde på betingelse af, at kødet senest 60 dage efter udlagringen :

- har forladt Fællesskabets område i den i artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2730/79 gældende betydning,
- har nået sin destination i de i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede tilfælde,
- er anbragt på et godkendt proviantoplag i henhold til bestemmelserne i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2730/79.

2. Minimumsmængden er 10 t. Hvis restmængden oplagret under kontrakt er mindre end 10 t, er det tilladt at foretage endnu en udlagring med henblik på udførselen af restmængden eller en del deraf. Hvis de i ovenstående afsnit omhandlede udlagingsbestemmelser ikke overholdes :

- beregnes støttebeløbet for den udlagrede mængde efter artikel 8, stk. 1, men
- fortabes 15 % af den i artikel 9 omhandlede sikkerhed for den udlagrede mængde.

3. Hvis perioden på 60 dage ikke overholdes, nedsættes støtten for den pågældende mængde beregnet efter artikel 8, stk. 1,

- med 15 %, og
- med yderligere 5 % pr. dag ud over perioden på 60 dage.

Endvidere fortabes 15 % af den i artikel 9 omhandlede sikkerhed og yderligere 5 % pr. dag ud over perioden på 60 dage for den pågældende mængde.

4. Hvis mindst 90 % af det under kontrakt oplagrede kød inden den kontraktlige oplagingsperiodes udløb udføres efter stk. 1, kan også restmængden udlagres inden den kontraktlige oplagingsperiodes udløb. Såfremt restmængden udlagres:

- udbetales der støtte udelukkende for den udførte mængde,
- frigives den i artikel 9 omhandlede sikkerhed kun for den udførte mængde.

5. Ved anvendelsen af ovenstående stykker fremlægges bevis på tilsvarende måde som ved restitutioner.

6. Oplagreren underretter mindst to arbejdsdage før udlagringen begynder interventionsorganet herom og angiver, hvilken mængde han agter at udlagre.

Såfremt oplagreren ikke overholder forpligtelsen til at give underretning om udlagringens begyndelse senest to arbejdsdage i forvejen, men på tilfredsstillende måde over for interventionsorganet kan godtgøre, hvilken dato udlagringen fandt sted, og hvilken mængde der blev udlagret:

- beregnes støtten efter artikel 8, stk. 1, men
- fortabes 15 % af den i artikel 9 omhandlede sikkerhed for den pågældende mængde.

I alle andre tilfælde, hvor denne todagesforpligtelse ikke overholdes:

- udbetales der ingen støtte i forbindelse med den pågældende kontrakt,
- foretages den i artikel 9 omhandlede sikkerhed fulstændig i forbindelse med den pågældende kontrakt.

Artikel 8

1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7 nedsættes støtten i henhold til artikel 1, stk. 2, idet den

første udlagringsdag ikke medregnes til den kontraktlige oplagingsperiode.

2. Hvis artikel 5, stk. 2, anvendes før artikel 7, opkræves der fra oplagreren straks et beløb svarende til forskellen mellem det udbetalte forskud på støtten og støttebeløbet beregnet ved anvendelsen af stk. 1 og artikel 7.

Den i artikel 5, stk. 2, omhandlede sikkerhed frigives i forhold til det opkrævede beløb.

Artikel 9

Den i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1091/80 omhandlede sikkerhed udgør:

- 115 ECU/t for kontrakter vedrørende hele og halve kroppe,
- 150 ECU/t for kontrakter vedrørende bagfjerdinger,
- 85 ECU/t for kontrakter vedrørende forfjerdinger.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at identificere de i bilaget omhandlede produkter enten ved en mærkning, der ikke kan slettes, eller en plombering af hver præsentationsform for det pågældende voksne handyr.

Artikel 11

Medlemsstaterne underretter inden torsdag i hver uge pr. telex Kommissionen om resultaterne af anvendelsen af artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i denne forordning.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne
Henning CHRISTOPHERSEN
Næstformand

BILAG

Hele kroppe, halve kroppe og bag- og forfjerdinger af voksne handyr identificeret efter artikel 10

Produkter, til hvilke der ydes støtte	Støttebeløb i ECU/t for en oplagingsperiode på				Beløb i ECU/t	
	9 mdr.	10 mdr.	11 mdr.	12 mdr.	der skal lægges til pr. måned	der skal trækkes fra pr. dag
a) Hele eller halve kroppe, ferske eller kølede	576	594	612	630	35	0,65
b) Bagfjerdinger, udskåret som såkaldt »pistol« ferske eller kølede	738	756	774	792	40	0,74
c) Bagfjerdinger, af såkaldt »lige udskæring«, ferske eller kølede	725	743	761	779	40	0,74
d) Forfjerdinger, udskåret som såkaldt »pistol«, ferske eller kølede	414	432	450	468	30	0,55
e) Forfjerdinger, af såkaldt »lige udskæring«, ferske eller kølede	428	446	464	482	30	0,55

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 2226/85/EKSF

af 31. juli 1985

om fastsættelse af ændrede reduktionssatser for tredje kvartal af 1985 i overensstemmelse med beslutning nr. 234/84/EKSF om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af en overvågningsordning og et system for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern og stålindustrien ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved beslutning nr. 1341/85/EKSF af 22. maj 1985 ⁽²⁾, fastsattes reduktionssatser for visse produkter for tredje kvartal af 1985;

i henhold til artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 234/84/EKSF kan sådanne reduktionssatser ændres på baggrund af markedets udvikling, dog ikke senere end den første uge i den anden måned af det pågældende kvartal;

markedssituationen kræver en sådan ændring af reduktionssatserne for tredje kvartal af 1985; det er foretaget undersøgelser i samarbejde med virksomhederne og deres organisationer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Reduktionssatserne med henblik på fastsættelse af produktionskvoter for tredje kvartal af 1985, som er fastsat i Kommissionens beslutning nr. 1341/85/EKSF for de følgende produktgrupper ændres som følger:

Gruppe Ia:	43
Gruppe Ib:	39
Gruppe II:	44.

2. Reduktionssatserne med henblik på fastsættelse af den del af produktionskvoterne som kan leveres på det fælles marked som er fastsat i Kommissionens beslutning nr. 1341/85/EKSF for de følgende produktgrupper ændres som følger:

Gruppe Ib:	46
Gruppe Ic:	23
Gruppe II:	51
Gruppe III:	54.

3. Disse reduktionssatser erstatter de tilsvarende satser, som er fastsat i Kommissionens beslutning nr. 1341/85/EKSF.

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Karl-Heinz NARJES

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 23. 5. 1985, s. 31.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2227/85

af 1. august 1985

om ændring af forordning (EØF) nr. 2742/82 om beskyttelsesforanstaltninger
over for indførsel af tørrede druerKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsord-
ning for produkter forarbejdet på basis af frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
746/85⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 2,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om
regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal
anvendes inden for den fælles landbrugspolitik
rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2742/82⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2092/85⁽⁶⁾, er det fastsat, at minimumsprisen og udlig-
ningsafgiften efter omregning til national valuta skal
multipliceres med en koefficient;denne multiplikation foretages for at sikre, at mini-
mumsprisen udtrykt i de nationale valutaer ikke
medfører forvridding af handelen;

omregningskursen for drakme er ændret;

dette forhold kan medføre forvridding af handelen;
for at undgå denne risiko bør den nuværende koeffi-
cient for drakme tilpasses —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Den i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2742/82
omhandlede koefficient for drakme ændres til »1,185«.*Artikel 2*1. Den i artikel 1 omhandlede koefficient anvendes
ikke for produkter, for hvilke det er bevist, at de har
forladt leverandørlandet inden 5. august 1985.2. De pågældende skal til toldmyndighedernes
tilfredshed fremlægge bevis, at de i stk. 1 omhandlede
betingelser er opfyldt.De kompetente myndigheder kan dog anse produk-
terne for at have forladt leverandørlandet inden 5.
august 1985, såfremt et af følgende dokumenter frem-
lægges:

- ved sø- eller flodtransport: et konnossement,
hvoraf det fremgår, at indladningen har fundet sted
inden nævnte dato,
- ved jernbanetransport: et fragtbrev, som jernbane-
selskabet i afsendelseslandet har accepteret inden
nævnte dato,
- ved transport ad landevej: et TIR-carnet, der blev
fremlagt på det første toldsted inden nævnte dato,
- ved transport med fly: et luftfragtkonnossement,
hvoraf det fremgår, at luftfartsselskabet har
modtaget produkterne inden nævnte dato.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder kun anvendelse,
såfremt angivelsen til fri omsætning er accep-
teret af toldmyndighederne inden 1. september 1985.*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft den 5. august 1985.

(¹) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.
 (²) EFT nr. L 81 af 23. 3. 1985, s. 10.
 (³) EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 553/62.
 (⁴) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.
 (⁵) EFT nr. L 290 af 14. 10. 1982, s. 28.
 (⁶) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2228/85

af 2. august 1985

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagting af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80 af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 871/84⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagting af får og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 5 som defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1837/80; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra nævnte område for ugen fra den 8. juli 1985;

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af Kommissionen hver uge;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra område 5, fastsættes af Kommissionen hver uge for hvert af disse;

i medfør af bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1837/80 og artikel 4, stk. 1 og 3, i

forordning (EØF) nr. 1633/84 fastsættes den variable slagtepræmie for attererede får i Det forenede Kongerige og de beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra område 5 i den pågældende medlemsstat, hvor præmien ydes i ugen fra den 8. juli 1985, som anført i bilagene —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For får eller fårekød, som i Det forenede Kongerige i område 5 som defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1837/80, er attereret som berettiget til den variable slagtepræmie i ugen fra den 8. juli 1985, fastsættes præmien som anført i bilag I.

Artikel 2

For de i artikel 1, litra a) og c) i forordning (EØF) nr. 1837/80 omhandlede produkter, som blev udført fra område 5 i ugen fra den 8. juli 1985 fastsættes de beløb, der skal opkræves som anført i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 8. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.

BILAG I

om fastsættelse af den variable slagtepræmie for attesterede får i Det forenede Kongerige i område 5 for ugen fra den 8. juli 1985

Varebeskrivelse	Præmie
Får eller fårekød, attesteret	86,971 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller faktisk slagtet vægt (dressed weight) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Inden for de af Det forenede Kongerige fastsatte vægtgrænser.

BILAG II

om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for produkter, der blev udført fra område 5 i ugen fra den 8. juli 1985

		(ECU/100 kg)
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Beløb
		Levende vægt
01.04 B	Får og geder, levende, andre varer end racerene avlsdyr	40,876
		Nettovægt
02.01 A IV a)	Fåre- og gedekød, fersk eller kølet :	
	1. Hele og halve kroppe	86,971
	2. Forsæt (dobbel forfjerdning)	60,880
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelt lammeryg)	95,668
	4. Culotte	113,062
	5. Andre varer	
	aa) ikke udbenet	113,062
	bb) udbenet	158,287
02.01 A IV b)	Fåre- og gedekød, frosset	
	1. Hele og halve kroppe	65,228
	2. Forsæt (dobbel forfjerdning)	45,660
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelt lammeryg)	71,751
	4. Culotte	84,796
	5. Andre varer	
	aa) ikke udbenet	84,796
	bb) udbenet	118,715
02.06 C II a)	Fåre- og gedekød, saltet, i saltlage, tørret eller røget :	
	1. Ikke udbenet	113,062
	2. Udbenet	158,287
ex 16.02 B III b) aa)11)	Andre varer af kød eller slagteaffald af får og geder, ikke kogt ; blandinger af kogt tilberedt kød eller slagteaffald med ikke kogt tilberedt kød eller slagteaffald :	
	— ikke udbenet	113,062
	— udbenet	158,287

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2229/85

af 2. august 1985

om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af visse surkirsebær

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 746/85⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1626/85 af 14. juni 1985 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af visse surkirsebær⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1712/85⁽⁴⁾, blev der fastsat beskyttelsesforanstaltninger over for frosne og konserverede surkirsebær gennem indførelse af en minimumspris, der skal overholdes ved indførsel til Fællesskabet, og gennem anvendelse af udligningsafgifter på produkter, som ikke overholder denne pris; disse foranstaltninger synes dog ikke at have nået det tilstræbte mål, nemlig at tillade afsætning af Fællesskabets produktion af friske surkirsebær, som høstes for tiden, til forarbejdningsindustrien på rimelige prisvilkår for producenten;

efter ikrafttrædelsen af foranstaltningerne i forordning (EØF) nr. 1626/85 er der ansøgt om importlicenser for en stor mængde surkirsebær;

under disse omstændigheder vil Fællesskabets marked kunne blive ramt af endnu alvorligere forstyrrelser,

som kan true målene i traktatens artikel 39; det er derfor nødvendigt at suspendere udstedelsen af licenser for visse surkirsebær —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Udstedelsen af importlicenser for surkirsebær henhørende under nedennævnte positioner suspenderes i perioden fra den 3. august til den 30. september 1985:

Position i den fælles toldtarif	NIMEXE-nummer	Varebeskrivelse
ex 08.10 D	ex 08.10-90	Surkirsebær
ex 20.06 B II a) 8	20.06-50	Surkirsebær
ex 20.06 B II b) 8	20.06-74	Surkirsebær
ex 20.06 B II c) 1 dd)	20.06-89	Surkirsebær

2. Licensansøgninger for samme produkter, der er under behandling på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, afvises.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Karl-Heinz NARJES

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 81 af 23. 3. 1985, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 156 af 15. 6. 1985, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 46.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2230/85

af 2. august 1985

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsord-
ning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1482/85 ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved forordning (EØF) nr. 1809/85 ⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 2212/85 ⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1809/85, på de oplysninger, som
Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de

for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse
med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af
standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bila-
get.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

- ⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
⁽²⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 29. 6. 1985, s. 77.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 35.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. august 1985 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgifts- beløb (ECU/100 kg)
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	47,71
	B. Råsukker	41,85 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det
indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestem-
melserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2231/85

af 2. august 1985

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles ordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1025/84⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁶⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2127/85⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2213/85⁽⁸⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 1027/84 af 31. marts 1984⁽⁹⁾ har ændret forordning (EØF) nr. 2744/75⁽¹⁰⁾ for så vidt angår produkter henhørende under pos. 23.02 A i den fælles toldtarif;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 2b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71⁽¹¹⁾ fastsatte koefficient, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 855/84⁽¹²⁾,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient,

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 1. august 1985;

den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af basisproduktet; de gældende afgifter skal derfor i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1579/74⁽¹³⁾ ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af forordning (EØF) nr. 2744/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1027/84, og som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 2127/85, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. august 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 13.
⁽⁵⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1985, s. 38.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 36.
⁽⁹⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 15.
⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.
⁽¹²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.
⁽¹³⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. august 1985 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

Position	Beløb	
	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)	AVS eller OLT
11.02 B II a) ⁽²⁾	149,17	146,15
11.02 C I ⁽²⁾	178,84	175,82
11.02 D I ⁽²⁾	115,11	112,09
11.02 E II a) ⁽²⁾	203,84	197,80
11.02 F I ⁽²⁾	203,84	197,80
11.02 G I	88,46	82,42
11.07 A I a)	206,48	195,60
11.07 A I b)	157,03	146,15
11.08 A III	201,17	180,62
11.09	509,74	328,40

⁽²⁾ Med henblik på sondringen mellem varer tariferet under pos. 11.01 og 11.02 på den ene side og under pos. 23.02 A på den anden side anses som tariferet under pos. 11.01 og 11.02 varer, der samtidig har

- et indhold af stivelse (bestemt ved Ewers modificerede polarimetriske metode) på over 45 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørsubstansen,
- et askeindhold (efter fradrag af eventuelle tilsatte mineralske stoffer) på 1,6 vægtprocent eller derunder for ris, 2,5 vægtprocent eller derunder for hvede og rug, 3 vægtprocent eller derunder for byg, 4 vægtprocent eller derunder for boghvede, 5 vægtprocent eller derunder for havre og 2 vægtprocent eller derunder for de øvrige kornsorter, beregnet på grundlag af tørsubstansen.

Kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet, tariferes under alle omstændigheder under pos. 11.02.

EUROPA-PARLAMENTET

OFFICIEL HÅNDBOG FOR EUROPA-PARLAMENTET

1984

- Biografiske oplysninger vedrørende medlemmerne
- De parlamentariske organers sammensætning
- Resultatet af valget i 1984
- Organisationsplan over Europa-Parlamentets generalsekretariat og de politiske grupper
- Nyttige adresser
- Ændringer efter den 1. december 1984

333 s.

AX-41-84-224-DA-C ISBN 92-823-0079-X

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

bfr. 350 dkr. 63

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg